

இதிகாசச் சுருக்கமும்
காலநீடுபண விளக்கமும்.

நூதனவித்காசம் —முதற்சதாப்தம்.

உலக இரட்சகராகிய இயேசுக் கிறிஸ்து அவதரித்த காலத்தில் உரோமராச்சியத்தைப் பரிபாலித் துவந்த அஞ்சுந்தசென்னுமரசன் தனது ஓராச்சியத்தார் வாழ்வடையவும் சத்துருக்களுக்கு விலகவும்வேண்டுமென்று மகாவிவேகத்தோடும் அன்போடும் இராசரிக்கஞ் செய்தான். இவன் தன்னிராசரிக்கத்தினின்று தியில் தன் மனைவியின் குமாரானடியதை பீறிபசென்பவன்படி புத்திர சுவிகாரமாயேற்றுத் தனக்குப் பின் இராசாவாகும் படி ஏற்படுத்தினான். இவன், சக. வருஷித் துகிராச்சியம்பண்ணி, எசும். வயசில் கிறிஸ்து பிறந்த, யசம் வருஷம் இறந்தபோனான்.

தைபீறியல் என்னுமிராசாடியல்:யிலே அநுதாரியும் சம்சயமுள்ளவனுமாயிருந்தான். இவனுக்கு நிகழ்ந்த சங்கதிகளினால் இந்தத் தீக்குணம் வளர்ந்ததினிமித்தம் தானே நிர்ப்பந்தமுள்ளவையிருந்ததுமன்றித் தன் வசத்துள்ளோர் யாவரையும் துன்பப்படுத்தினான். தனதானுக்கையின் பன்னிரண்டாம் வருஷம் தான் முன்னமே கொடுமைகளையும் தூர்க்கருமங்களையுஞ் செய்து அவகீர்த்திப்பட்டகப்பிறி என்னுந் தீவுக்குப் பிரஸ்தானம் பண்ணினான். அந்தத் தீவு நேப்பில்சென்னும் பட்டினத்துக்குச் சமீபத்திலுள்ளது. இவனுடைய இராசரிக்கத்துப் பன்னிரண்டாம் வருஷத்தில் எங்கள் கத்தராகிய இயேசுக்கிறிஸ்து சிலுவையில் அறையப்பட்டார்.

கலிகியூலாவென்பவன் இவனுக்குப் பின் இராசாவானான். இவன் மிகுந்த தூர்க்கருமங்களிலேயன்றி வேறென்றிலும் பேர்பெற்றவனல்ல. இவனுடைய கொடுமையும் கொள்ளையாட்டமும் துன்னெறியும் ஒரு பிரமாணமின்றி அதிகரித்ததினால் இவனுடைய இராசரிக்கத்தினுள்ள பெரியோர் சிறியோர் யாவரும் சகிக்க முடியாத துன்பத்தை அனுபவித்தார்கள். இவனுடைய இராசரிக்கத்து நாலாம் வருஷம் இருபத்தொன்பதாம் வடசில் இவனைக் கொல்லும்படி மூண்ட தூராலோசனை சித்தியாயிற்று.

குளோடியஸுள்ளும் இவனதினத்தான் சேனைகளினாலே சிங்காசனத்திலேற்றப்பட்டான். தொடக்கத்திலே மறுராசாக்கள் அநேகரைப்போல இவனும் நன்றாய் இராச்சியம்பண்ணினான். சனங்களுக்கு உபயோகமாக நீர்போய்சுழிகள், தெருக்கள், பாலங்கள், துறைமுகங்கள் முதலியவைகளைநிர்மாணித்தான். ஆனால் பின்பு தன் மனைவியினேவுதலினாலும் தானடைந்த அச்சமனேகலக்க மிகுதியி

HISTORY AND CHRONOLOGY.

MODERN HISTORY.

First Century.

[Continued from page 122.]

After the birth of the Saviour of the world, Augustus continued to govern the empire with judgment and clemency, attending to its internal order and prosperity, and to its protection from foreign invasion. Towards the end of his reign, he adopted his step-son Tiberius, and appointed him his successor in the empire. He died, A. D. 14, in the seventy-sixth year of his age, and the forty-first of his reign.

Tiberius succeeded him, a man naturally of dark, suspicious temper, a disposition which was fostered by the circumstances in which he was placed—till he became a torment to himself, and a scourge to all who fell within his reach. In the twelfth year of his reign, he retired to the Island of Capreae, opposite to Naples, which he has rendered infamous by his cruelties, and abominable debaucheries. It was in the 18th year of his reign that the Lord Jesus Christ was crucified.

Caligula succeeded him; but was remarkable for nothing, but his extravagant vices. His cruelty, his rapacity, his profligacy, and his licentiousness, were without bounds, till the injuries which he inflicted on the citizens of every rank, became intolerable. A conspiracy was formed to murder him, which proved successful, in the fourth year of his reign, and the 29th of his age.

Claudius, his uncle, was raised to the empire by the soldiery. He began, as most of the emperors did, to reign well. He paid great attention to the making of aqueducts, roads, bridges, harbours, and other works of public utility; but, partly under the influence of his wife, and partly through suspicions and fears to which his exalted rank exposed him, he became jealous and cruel, and a multitude of persons of the first families in Rome fell a sacrifice to his apprehensions. At length his wife, becoming apprehensive for his own safety, caused him to be poisoned, after he had reigned 13 years, A. D. 54. He was succeeded by

Nero, son of Agrippina, the second wife of Claudius. He began his reign well, but afterwards rushed with such headlong fury, into every species of wickedness as to eclipse the enormities even of Tiberius, Caligula, and Claudius.

During his reign, a great part of Rome was burned; and most historians attribute to him the conflagration. To remove the odium of it from himself, he attributed it to the Christians, who were then beginning to attract attention; and upon that pretence commenced an inhuman persecution against them. Some of them were covered with the skins of wild beasts, and in this disguise devoured by dogs; some were crucified, and others were burned alive. It was during this persecution that Paul was imprisoned the second time, as mentioned in his second epistle to Timothy, and in all probability suffered death. Peter also, it is generally believed, suffered about the same time.

For thirteen years Nero was permitted thus to outrage human nature, till at length the empire was roused to rid itself of such a monster, Servius Galba, who was at that time governor of Spain, and much revered both by the soldiery, and the citizens, accepted an invitation that was given him to march an army towards Rome. When Nero heard that Galba had declared against him, he gave himself up for lost. He made one or two efforts to put

னாலும் பொருமைகொண்டு மிசவுங்கொடியானான். உரோமைநகரத்திலிருந்த சிரேஷ்ட குடும்பத்தாரனேகர் இவனுடைய நிஷ்டரத்தால் மாய்ந்தார்கள். இவன் பதின்மூன்று வருஷமிராச்சியம்பண்ணியபின் கிறிஸ்துபிறந்த ஐசம் வருஷ இவனுடைய மனைவி தனக்கு மோசம் வரக்கூடுமென்றஞ்சி இவனுக்கு நஞ்சிபிவித்துக்கொன்றுபோட்டார். அதன் பின் இவனுடைய இரண்டாந் தாரமாகிய அகிறிப்பைனுவென்பவனுடைய குமாரானடிய

நீரோவென்பவன் இராசாவாகித்தொடக்கத்திலே நன்றாய் இராச்சியம்பண்ணினான். பின்பு தைபீறியல், கலிகியூலா, குளோடியஸுன்பவர்கள் செய்தது ரீக்கிர்த்தியங்களைப் பாரக்கிலும் அத்தியந்த கொடுமையான தூர்க்கிர்த்தியங்களைச் செய்தான்.

இவனுண்ட காலத்தில் உரோம நகரத்தில் வெகு பங்கு தகனிக்கப்பட்டது. இந்தத் தூர்க்கருமத்தைச் செய்தவனாவென்றே இந்நகரங்களிற் சொல்லப்படுகின்றது. இந்த அவகீர்த்தனைத் துக்குத் தான் விலகிக்கொள்ளும்படி அக்காலத்திற் பேர்பெற்றிருந்த கிறிஸ்தவர்களே அதைச் செய்தவர்களுள்ளுள்ளொல்ல அதினிமித்தம் அவர்களை மகாகடுமரசுத் துயரப்படுத்தத் தொடங்கினான். அவர்களிற் சிலரை மிருக வேஷமாக்கும் படி தஷ்ட மிருகத் தோல்களால் மூடி அவர்களைக் கொல்ல நாய்களைவிட்டான். சிலரைச் சிலுவையில் அறையத்தான். மற்றுஞ் சிலரை உயிரோடே தகனித்தான். இப்படித் துயரப்படுத்திய காலத்தில், பவுல் அப்போஸ்தலன் தான் தீமோத்தேயுவுக்கெழுதின இரண்டாம் நிருபத்திற்சொல்லிய பிரகாரம் இரண்டாந்தாம் சிறையில் வைக்கப்பட்டான். அப்பொழுது அவன் இரத்தச் சாட்சியாய் மரணமடைந்தானென்று கருதவேண்டிய தாயிருக்கின்றது. ஏறக்குறைய அந்தக் காலத்திலேதான் அப்போஸ்தலனாகியபே துருவும் அப்படி மரணத்துக்கொப்புவிக்கப்பட்டானென்று எண்ணுகிறார்கள்.

நீரோவென்பவன் பதின்மூன்று வருஷித்துக்குச் சகிக்க முடியாத இந்த வாதைகளைச் செய்த பின் இராச்சியத்தார் துஷ்ட மிருகம்போன்ற இவனைத் தள்ளும்படிக்கு வகைதேடினார்கள். ஸ்பாகானென்னும் மாகாணத்தகாரியும் சேனைகளாலும் சனங்களாலும் புகழ்பெற்றவனுமாகிய சர்வியஸ்கால்பவென்பவன் உரோம நகரத்துக்குத் தன் சேனைகளுடன் வரும்படி அழைக்கப்பட்டபோது சம்மதித்தான். நீரோவென்பவன் கல்பாவென்பவன் தனக்கு விரோதமாய் வருவதைக் கேட்டுத் தைரியமிழ்ந்து மெலி

ந்துபோனான். தன்னைக் கொல்ல இரண்டொருமுறை பிரயத்தனஞ் செய்தும் திடமில்வாமையால் விட்டுவிட்டான். ஆயினும் இறுதியிலே தன்னைத்தானே சுரிகையினர் சூழ்நிய காபத்தினிமித்தம் தன்னைப் பிடிக்கும்படி சேவகர் அறைக்குட் பிரவேசிக்கவும் மரித்துவிட்டான்.

இவனுக்குப் பின் இராச்சியம்பண்ணின மூன்று இராசாக்கள் சேனைகளாற் சிங்காசனத்திலேற்றப்பட்டவர்கள் அவர்களுடைய சரித்திரத்தில் நாம் வர்ணிக்கத்தக்க சங்கதிகள் யாதொன்றுமில்லை. அவர்களுடைய நாமங்கள் கல்ப, ஒதோ, வைற்றலியஸ் என்னுமிவைகளாம்.

வெஸ்பேசியன் என்பவன் தந்திரத்தினால் வைற்றலியசென்பவனைத் தள்ளும்படி செய்துகிறிஸ்து பிறந்த, எயம். வருஷம் ஆலோசனைச் சங்கத்தாரால் அரசனாகப் பிரசுத்தப்படுத்தப்பட்டான். சிங்காசனத்திலேற வரும்படி அனுமதிக்கப்பட்டபோது இவன் கல்கம்பண்ணின யூதர்களை வசட்படுத்தும் பொருட்டு யூதேயா தேசத்திலே சேனைத் தலைவராய் இருந்தான். பின்பு உரோம நகரத்துக்குத் திரும்பிவரவேண்டியிருந்ததினால் யூதருடன் யுத்தத்தை நடத்தும்படி தைற்றலிஸ் என்னுந் தன் மகனை ஏற்படுத்தினான்.

வெஸ்பேசியனென்பவன் தனக்கு முன்னிருந்த இராசாக்களைப் போலத்துன்மாரிக்கமுள்ளவனல்ல. இவன் சற்றே கண்டிதமான குணமுள்ளவராயிருந்ததினால் தலை சேனைகளையும் பிரசைசனையும் துன்மார்க்கத்தினின்று நீக்கிச் சீர்ப்படுத்தப் பிரயத்தனஞ்செய்து அவ்விரு திறத்தாராலும் புகழ் பெற்றான். இவனுடைய இராசரிக்கத்திலேகிறிஸ்துபிறந்த, ஊகம் வருஷம் ஒருசலே நகரம் நிர்மூலமாக்கப்பட்டதும் யூதர்கள் சிதறுண்டதுமாகிய இந்தப் பிரதான கதனைகள் நிச்சிந்தன. வெஸ்பேசியனென்பவன் யூதேயா தேசத்து மாகாணங்களிலுள்ள நகரங்களைப் பிடித்ததின் பின்பு யூதர்கள் ஒருசலே நகரத்திற் புகலிடம்புகுந்தார்கள். அந்நகரம் வலிய அரசன் பொருந்தியிருந்ததினாலும் அடர்கள் அதை மகா தைறியத்துடன் பேணிக்கொண்டதினாலும் அதைப் பிடிப்பதரிதாயிருந்தது. அந்நகரத்தைத் தகைந்த சேனைகள் அதிற் பிரவேசித்து எல்லாவற்றையும் சின்னப்பின்னப்படுத்திச் சனங்களைக் கண்டதுண்டப்படுத்தினார்கள். தைற்றசென்பவன் தேவாலயத்தைப் பேணிக்கொள்ளும்படிப்பட்ட பிரயாசம் வீணயிற்று. நகரத்தையும் தேவாலயத்தையும் தரை மட்டுஞ் சுட்டெரித்து ஒவ்வொரு மதிலையுமிடத்து விழுத்தி அந்நிலமெப்பொழுதுங்காடாய்க்கிடக்குமென்பதற்குடைய எமக உப்பு விதைத்தார்கள். இதனால் தேவாலயத்திலே ஒரு கல்லின்மேலொருகல்லிராதென்று எங்கள் கத்தர் அருளிச்செய்த தீர்க்கதரிசனம் நிகறவேறலாயிற்று.

இவைகளெல்லாம் நடந்த பின்பு வெஸ்பே

himself to death, but his courage always failed him. At length he gave himself a mortal wound with a dagger, and expired just as the soldiers who pursued him burst into his apartment.

The three emperors who succeeded Nero, were raised to the throne by the soldiery, and had nothing in their characters worthy of notice. Their names were Galba, Otho, and Vitellius.

Vespasian, having supplanted Vitellius, was declared Emperor by the Senate, A. D. 70. When the way to the empire opened to him, he was engaged in subduing the Jews who had revolted; and being under the necessity of coming to Rome, he left his son, Titus, to conduct the Jewish war.

Vespasian was not tainted with the vices of the preceding emperors. He was a man of austere manners, and set himself steadily to reform the profligacy of the citizens and the army, and was respected by both. The most remarkable event of his reign was the destruction of the city of Jerusalem, and dispersion of the Jews. This event took place, A. D. 69. The open country and provincial towns had been subdued by Vespasian, and the Jews made their last stand in the city of Jerusalem. This city was strongly fortified and defended with the utmost obstinacy. When the besiegers forced their way into it, a scene of unexampled carnage ensued. Titus attempted to save the temple, but in vain. The city and temple were burned to the ground, every wall thrown down, and the ground on which it stood ploughed up and sowed with salt as the emblem of perpetual desolations. Thus was the prediction of our Lord fulfilled, that not one stone of the temple should be left on another.

Vespasian and Titus then entered Rome in triumph. A triumphal arch was erected for the occasion, which still stands almost entire. On this arch are sculptured some of the scenes of the Jewish war, and among others, the Roman soldiers bearing in triumph the table of shewbread, the silver trumpets, and the golden candlestick with seven branches. Vespasian also built a prodigious amphitheatre, capable of holding 80,000 spectators seated, and 20,000 standing, which still remains almost entire, and is known by the name of the Coliseum. Twelve thousand Jewish captives were employed in its erection. Vespasian reigned ten years, and died, leaving his son Titus to succeed to the empire.

Titus ascended the throne, A. D. 79, and has been held up to all ages as a prince possessing almost every virtue. It is to be observed, however, that he reigned only a short time and that most of the Roman emperors began their reigns well. In the first year of his reign, eruptions of mount Vesuvius took place, by which the city of Herculaneum was overwhelmed in a torrent of lava, and Pompeii buried under an immense mass of ashes. After a reign of two years and two months, Titus was seized with a violent fever, of which he died, not without the suspicion of having been poisoned by his brother Domitian.

Domitian succeeded him, A. D. 81, and, at first, reigned well, but soon became one of the most degraded and detestable of the Roman emperors. Men were daily put to death for the most trivial causes. In his reign, the second persecution of the Christians took place, when the Apostle John was banished to the Island of Patmos, and there wrote his Apocalypse, or book of Revelations. At

பேசியனிராசாவும் தைற்றசென்னுக்கு மாரணம் வெற்றி சிறந்தவர்களாய் உரோம நகரத்திற் பிரவேசித்தார்கள். அக்காலத்தில் வெற்றிச் சிறப்புக்காகக் கட்டப்பட்ட வில்லொன்று இன்னும் காணப்படும். இந்த வில்லிலே யூதரோடுசெய்த யுத்தத்தில் நிகழ்ந்த சில சங்கதிகள் வெட்டப்பட்டிருக்கின்றன. மேலும் தேவாலயத்திலே அப்பம் வைக்கப்படும் பீடத்தையும் வெள்ளி எக்காளங்களையும் எழு கொப்புள்ள தங்க விளக்கையும் ஏந்திக்கொண்டுபோகிற உரோமசேனைகளும் இதில் சித்திரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வெஸ்பேசியனென்பவன் இதை மாத்திரமன்றி, அயுத. பேர் இருக்கவும், உயுத. பேர் நிழ்வங் கூடிய ஓர் அங்கத்தையுங் கட்டுவித்தான். கொலிசியமென்னுமிந்தச் சாலை இந்நாள் வரைக்கும் பழுதின்றியிருக்கின்றது. இதைக் கட்டுமபோது சிறைப்பட்ட யூதர்கள் பன்னிராயம்பேர் ஊழியஞ் செய்தார்கள். வெஸ்பேசியன் பத்து வருஷம் அரசாண்ட பின் தைற்றசிடம் தன்னிராச்சியத்தை ஒப்புவித்திறந்துபோனான்.

தைற்றசென்பவன் கிறிஸ்து பிறந்த, எகம். வருடம் இராச்சியம் பண்ணத் தொடங்கினான். இவன் சகல சுவ்விய குணங்களைமுடையவனாக ஏந்தெந்தக்காலத்தவர்களுக்கும் முன்மாதிரியாயிருக்கத்தக்க யோக்கியராயிருந்தானென்று யாவருமீனைப்புக்கூறுகிறார்கள். ஆனால் இவன் கொஞ்சக்காலம் மாத்திரம் ஆண்டானென்றும் உரோமராசாக்கள் மிகுதியாய்த்தங்கள் இராசரிக்க ஆரம்பத்தில்தான் மாத்திரம் நன்றாக ஆண்டார்களென்றும் நினைத்துப் பார்க்குப்போது அந்தப்புக்கி குறைந்துப்பாசின்தது அவனுண்ட முதலாம் வருஷம் விசுவியசென்னும் பருவத்தினின்று பெருகிய அக்கனிப் பிரவாகத்தினால் எர்க்கியூலேனியம் என்னும் பட்டினம் மூடப்பட்டதும் அப்பொர்பிய வன்னும் பட்டினமும் அங்கிருந்து வந்த சாம்பலினால் அழிந்து போயிற்று. இவன் இராண்டு வருஷமுடிரண்டு மாசமுண்ட பின்பு சுர நோயினால் மரித்தான். இவனுக்கு இவனுடைய சகோதரனாகிய தொமிசியன் நஞ்சிட்டானென்றெண்ணவுமிடமுண்டு.

தொமிசியனென்பவன் கிறிஸ்து பிறந்த, அகம். வருஷம் அரசனாயினான். இவன் ஆரம்பத்திலே நன்றாயரசாண்டாலும் வரவாச் சகல உரோம இராசாக்களிலும் அதிக நீசத்துவமும் அவகீர்த்தனமுமுள்ளவனானான். அனுதினமும் ஒவ்வொரு அற்ப சூற்றத்துக்காகவும் அனேகர் கொல்லப்பட்டார்கள். இவனுடைய ஆளுகையிலே கிறிஸ்தவர்கள் பட்ட இராண்டாற் துயரத் தொடங்கி அப்போஸ்தலனாகிய யோவான் பத்மசென்னுஞ்சிறுத்திவுக்குப் பிரஸ்தானம்பண்ணப்பட்டு அங்கிருந்து “வெளிப்படுத்தின விசேஷம்” என்னும் புத்தகத்தை எழுதினான். இந்தக் கதனைகள் நடந்த போது

இராசாவின் மனைவியாகிய டொமிஷியா வென்பவள் கொலைசெய்யப்பட்டபோது கிறவர்களுடைய பெயர்வழியிலே தன் பேரையும் அரண்மனையிற் சேர்ந்த சில உத்தியோகத்தர்களுடைய பேரையும் கண்டு அவனுக்கு விரோதமாக இராசிய ஆலோசனை செய்து அவனைச் சதிமரண மடையுட்படி செய்தாள். பின்பு,

நார்வவென்பவன் ஆலோசனைச் சங்கத் தாருடைய கட்டினையின்படி அரசனாயினான். இவன் சற் குணனாயிருந்தாலும் சாமர்த்தியமுள்ளவனல்ல. சென்ற இராசாவின் காலத்தில் உரோம நகரத்தில் நின்ற பிரஸ்தானம்பண்ணப்பட்ட கிறிஸ்தவர்கள் யாவரையும் வரும்படி அழைத்தான். இவன் தான் இராசியம்பண்ணத் தொடங்கும்போது அறுபத்தைந்து வயசுள்ளவனாயிருந்தபடியால் தன் பெலன் குறைவதையும் தன் சேனைகள் தனக்கமைமாமற் கலகம்பண்ண ஏதுவாயிருந்ததையும் அறிந்து அலியஸ் திரேசனென்பவனை அரசனாகத் தெரிந்து மூன்றாமாசத்திலிற்றுப்போனான். அவன் ஒரு வருஷம் நரலு மாகம் அரசாண்டான். உரோம நகரத்தை அரசாண்ட பரதேசத்தாருக்குள்ளே நராவ்வென்பவனே முதலாம் இராசா.

ஆத்தம நிண்ணாய்.

[Child's Book on the Soul.]

அம். சல்லாபம்.

நமும் பக்கத்தின் தோடர்ச்சி

தா. அப்படியிருக்கிறபடியால் உனக்குள் விளங்கிப் பகுத்தறிநிற ஒரு வஸ்து உண்டாயிருப்பது போல அவன் சிரசுக்குள்ளாயிருக்குமென்பது நிச்சயந்தானே.

ம. நிச்சயந்தானம்மா, ஆகிலும் தப்பிடுக்கையிலே கிடந்த அவன் சவத்தை நான் கண்டபொழுது பகுத்தறிபக் கூடிய வஸ்து அவன் தலைக்குள்ளேதானிருக்குமோ?

தா. இல்லை மைந்தா, இல்லை. அது அங்கே இருந்து தாசில் அவன் தனது கண்களை விழிக்க நினைத்திருப்பான் நினைத்த பின் விழிப்பான்; உன்னோடே பேசக் கருதுவான் கருதியவைகளைப் பேசுவான்; கைகால்களை முடக்கியெழுந்து உன்னோடு வினயாடவருவான். உலவியம்பேசு கருடைய சரித்ததை நீ கண்டதுண்டு; ஆனாலும் அது சவமாயிருந்தது. பகுத்து ரணக்கூடிய வஸ்து அவனிற்றப்பொழுதே அவனுடலைவிட்டு அகன்று போயிற்று.

ம. நான் கண்டது அவன் சவம்மாத்திரம். உணருகிற ஒரு வஸ்து எங்கேபோயிற்றம்மா?

தா. பின்பதை உனக்குச் சொல்லுவேன். ஆகிலும் மறுபடியும் உன்னை நோக்கிப்பார் என்னைக்காண்கிறாயோ?

ம. காண்கிறேன் அம்மா; என் கண்கள் திறந்திருக்கிறபடியால் உம்மை நன்றாய்க் காண்கிறேன்.

length his wife, Domitia, having discovered that her name was inserted in his tablets to be destroyed, and also the names of several officers about the palace, headed a conspiracy against him, by which he was put to death.

Nerva, an amiable but somewhat imbecile man, was proclaimed by the senate. He recalled all the Christians who had been banished from Rome during the former reign. Finding the soldiery disposed to dictation and tumult, and his own strength decaying, for he was about 65 years of age when called to the throne, he chose Ulpus Trajan, to succeed him; and about three months after, died, having reigned only one year and four months. Nerva was the first foreigner that ever reigned in Rome.

CHILD'S BOOK ON THE SOUL.

DIALOGUE VIII.

(Continued from page 105.)

M. Then he had something inside of his head that could think,—just as you have?

R. Yes, mother, but was that something inside of his head, while he was lying on the bed when I saw him?

M. No, my son, it was not there. It was gone. If it had been in his head, he could have thought to open his eyes, and they would have opened;—he could have thought to speak to you, and he would have spoken;—he could have thought to get up, and he would have got up and played with you. You saw William Baker's body, but it was a dead body, and the something which thinks had gone out of it. It went out when he died.

R. It was only his dead body which I saw; where had the something that thinks, gone?

M. That I will tell you some other time. But look at me again,—do you see me?

R. Yes, mother, I have my eyes open, and see you very well.

M. Suppose I should die, now, just as William Baker did; would you see me then?

R. I should see your dead body.

M. Yes, my son, but would you see that something in my head which thinks?

R. No, mother, and I cannot see it now. I wish I could look inside of your head and see it. Or, I wish your head was like glass, a little while, and then I could see it.

M. If you cannot see that something in my head which thinks, when you are looking at me, what is it that you see?

R. Mother, I see your live body, just as, when I was looking at William Baker, when he was lying on the bed, I saw his dead body.

M. When you see a dead body, you know, that the something which thinks has gone out of it; because the dead body cannot see nor hear, nor smell, nor taste nor feel, nor move, nor do any thing at all.

R. Yes, mother, and when I see a live body, I know that the something which thinks is still inside of it; because it can see, and hear, and smell, and taste, and feel and move and do a great many things.

M. Well, my son, we have had a long talk, and I see you begin to look a little tired. You may take the candle and go to bed now. Good night.

R. Good night, mother.

ALEXANDER THE GREAT.

It is related of Alexander the Great that as he proceeded in the conquest of the world he met some wise men, and entering into conversation with them, gave them liberty to ask some valuable gifts from him; assuring them that they should receive what they asked for. One of the philosophers replied, We desire of thee immortality. At which Alexander laughing, said I cannot give that unto myself, how then can I give it to you? Are you mortal then, said one of the wise men. I am, he said. Then, replied another, why dost thou disturb the whole world, greedily seeking the dominion of every nation, and in your march send thousands to the grave, when you can confer immortality on none?—Commentator.

தா. உலவியம் பேசுகொன்பவனிற்றத்துபோனதுபோல நானும் இறந்துபோனதாகப் பாவத்துக்கொள். அப்பொழுது என்னைக் காண்பாயோ?

ம. உம்முடைய சவத்தைக் காண்பேன்.

தா. ஆம் மைந்தா, ஆனாலும் என்றலைக்குட்புறத்திலிருந்து விளங்குகிற பகுத்தறிபத்தக்க வஸ்துவைக் காண்பாயோ?

மகன். இல்லை அம்மா, இப்பொழுது நான் அதைக் காணக்கூடாது; உமது தலைக்குள் விளங்குகிற அதைக் காண எனக்கு விருப்பந்தான் அதைக் காணும்படி உமது சிரசு கிறிதோர்பொழுது ஒரு கண்ணாடியொப்ப விளங்குமாற்றாவினே.

தா. நீ என்னை நோக்கும்பொழுது என் சிரசுக்குள் விளங்குகிற வஸ்துவை நீ காணவில்லையென்றால் இப்பொழுது காண்கிறதானென்ன?

ம. அம்மா படுக்கையிற் கிடந்த உலவியம்பேசுகரை நான் பார்த்தபொழுது அவன் சவத்தைக் கண்டது போல உயிரோடு விளங்குகிறவுமது சரித்ததையுக் காண்கிறேன்.

தா. ஒரு சவக் காதற் கேட்கவுக் கண்ணாற் பார்க்கவுக் முக்கால் நற்கந்தத் துந்கந்தமென்றவைகளை நுகரவுநாவா றசுவைகளை ருசிக்கவும் உடம்பாற் பரிசிக்கவும் அசையவுமொன்றையிற்றவுடிய லாமையால் ஒரு சவத்தை நீ காணும் பொழுது பகுத்தறிபத்தக்க வஸ்து உடலைவிட்டு நீங்கினதென்றறிந்திருப்பாயே.

ம. அறிவேனம்மா, அன்றியும் உயிரோடு விளங்குகிற சரிமானது கேட்கவும் பார்க்கவும் நுகரவும் ருசிக்கவும் பரிசிக்கவும் இன்னும் பல தொழில்களை இயற்றவுக் கூடியதாகையால் பகுத்தறிபத்தக்க வஸ்து அதற்குள்ளிருக்கிறதென்றறிவேன்.

தா நல்லது மைந்தா நாம் நெடு நேரமாய்ப் பேசினோம். உனக்கு வருத்தமுண்டென்று காண்கிறேன். விளக்கையெடுத்துக்கொண்டு எலிசாளுக்கு அரவந்தோஸ் ருதபடிக்கு எச்சரிக்கையோடு உன் படுக்கைக்குச் சென்று நன்னித்திரை கொள்ளுவாயாக.

BRIEF HISTORICAL VIEW OF CEYLON.

இலங்கை இராசாக்களின் வரலாறு.

(Continued from page 123.)

(தடுஅக) லே, மாயா துண்ணனுடைய குமாரனாகிய முதலாம் இராசசிங்கன் இராசாவாகி (கக) வருடம் இராச்சியம் பண்ணினான். அவன் தொப்புலானுடனே எதிர்த்துக் கோட்டை நகரத்தைத் தகர்த்துக் கொழும்பையும் பிடித்துக் கொண்டான். பறங்கிக்காரர் கோணப்பபாண்டன் என்பவனைக் கோவையிலிருந்து கூப்பிட்டுத் தங்களுக்காக யுத்தம் பண்ணச்சொல்லிவிட அவனதைநடப்பிக்கத்தணிந்தது முகாந்தரமாக இது நடந்தது. அக்கோணப்பபாண்டன் குழந்தையாயிருந்தபொது கோவைக்கனுப்ப

ப்பட்டிருந்தான். இவ்வர்த்தமானங்களுக்குப் பிற்பாடு இராசசிங்கஞ் சைவசமயத்துக்குட்பட்டி ஐவீசாவெல்லையில் ஒரு சிவாலயத்தைக்கட்டி சிவனடிபாத சந்நிதியைச் சிவயோகிகளுக்கொப்புவித்து புத்த சமயக்குருக்களை வேறுத்து அவர்கள் வேத ஏடுகளைக் கருவறுத்துச் சுட்டு இராசவமிசத்தாரில் தான் காணக்கூடிய யாவரையுஞ் சங்காரம்பண்ணினான் பின்பு அவன் கோணப்ப பாண்டனுடனே யுத்தம்பண்ணி ஓற்றிதுபோனான். அவனுக்குப் பதிலாக செயசூரியனென்பவன் சித்தாவாகையிலே இராசாவாகி சிலநாளையிலே கொலையுண்டான். அதன்மேல் வீதியரசனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டிருந்த இராசசிங்கனுடைய சகோதரி இராணியாகியிருக்க அவளை தொண்டுவானும் போர்த்துக்கீசருஞ் சிறையாகப்பிடித்து ஐந்துவயதான அவள் குமாரத்தியைக் கோவைக்கனுப்பினார்கள்.

(கூடுகூஉ) லே, கோணப்பபாண்டன் விமலதருமனென்றபெயரைத்தரித்து இராசாவானான். முன்பு கண்டியிலிருந்தனுப்பப்பட்ட வீரவாகு இராசாவின் குமாரத்தியாகிய தொன்கத்தரினான இராசாங்கத்திலி வைக்கவேண்டுமென்று சொல்லி அவனையுங் கூட்டிக்கொண்டு போய் அவனைச் சகிக்க நினைத்துப் போர்பண்ணின வேளையில் அவன் போர்த்துக்கீசரை முறியடித்து அவனைச் சிறையாகப்பிடித்து அவள் சுதந்திரமும் தன் சுதந்திரமும் ஐக்கமாகும்படி அவளைக் கலியாணம்பண்ணினான். இவன் (கஉ) வருஷங்களாகக் கண்டுகரத்திலிருந்திராச்சியம்பண்ணி விசையபாலன் குமரசிங்கன் என்னும் இரண்டு குமாரரைப் பின்வைத்திறந்துபோனான்.

(கூடுகூச) லே, அவனுடையசகோதரனாகிய செனரத்து இராசாவாகி (கக) வருஷம் இராச்சியம்பண்ணினான். இவன் முன்னே குருவாயிருந்து இப்போதன் தமையன் மனைவி கத்தரினான விவாகம்பண்ணினான். பறங்கிக்காரர் இவனை நாவரை எல்லிக்காட்டுக்குத் தூரத்திலிட அவன் அங்கே சிலகாலமிருந்து பின்பு விந்தனைக்குப்போயிருந்தான். அங்கே அவனுக்கு இரண்டாம் இராசசிங்கம் என்ற பிள்ளை பிறந்தது. இவைகளிற் பிண்கண்டிக்கு வந்து கொலுவிலிருந்து ஊவாமாத் தனையென்ற நாடுகளை மூத்த குமாரருக்கு என்றும் மற்றவைகளைத் தன் சொந்தப்பிள்ளைக்கு என்றும் நியமித்துச் சாதனம்பண்ணிவைத்து ஓற்றிதுபோக குமரசிங்கமென்பவனுஞ் செற்றுப்போனான். விசையபாலனுங் கோவைக்குப்போய்விட்டான். உம். இராசசிங்கமென்பவன் தன் பிதா இருந்தகாலத்திலும் பறங்கிக்காரருடனே யுத்தம்பண்ணிக்கொண்டிருந்தான். அவன் (கஎ) வயதாயிருந்தபோது ஒரு போர்த்துக்கீசர் சேனையை முறியடித்துப் படைத்தலைவனையுஞ் சிறையாகப்பிடித்தான். அவன் இராசாவாக இருந்தகாலத்திலே பறங்கி

காரரை முழுதும் இலங்கையைவிட்டுத் தூரத்தினான். ஆகிலும் அவர்கள் கரையோரங்களில் தாங்கள் கட்டியிருந்தகோட்டைகளிலிருந்துகொண்டார்கள். இராசசிங்கம் இவர்களை முற்றாய்த் தூரத்த வேண்டுமென்றெண்ணி மட்டைக்களாப்பிலே வந்திறங்கியிருந்த ஒல்லாந்தாரிடத்துக்குப்போய் நீங்கள் எனக்குப் படைத்துணையாய் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டபோது அவர்கள் சம்மதித்துப் போர்வீரர்களை அனுப்பித்துக் கரை துறைதோறும் இருந்த பறங்கிக்காரரைத் தூரத்தினார்கள். அவன் மதுரை இராசகுமாரத்தியை விவாகம்பண்ணினான். கரை துறைகளில் ஒல்லாந்தார் குடி குத்தி இருந்தார்கள்.

(கூடுகூடு) லே, அவன் குமாரன் உம். விமலதரும சூரியன் இராச்சியத்துக்கு வந்து தன் பிதாவின் குரூரவிராச்சியகாலத்தில் அசட்டைபண்ணப்பட்டிருந்தவே தகாரியங்களைச் சீர்ப்படுத்த அரசுக்கன் சிமையிலிருந்து மிகு திபுணரான குருக்கள்மாறா அழைப்பித்துச் சீர்ப்படுத்தித் தான் மதுரை இராசகுமாரத்தி ஒருதியை விவாகம்பண்ணியிருந்து (உஉ) வருஷம் அரசுசெய்தான்.

(கூடுகூடு) லே, அவன் குமாரன் சிறிவீரபராக்கிரம நரேந்திரசிங்கம் இராச்சியத்துக்குவந்து வில்லவட்டிச்சமணருடைய ஆலோசனைப்படி சமணமுறையைக் கைக்கொண்டு குண்டசாலையிலொரு மாளிகையையுங் கண்டியிலொரு நாதாலயத்தையுங் கட்டி கல்விவளர்ச்சியைத் திட்டப்படுத்தி ஒரு மதுரை இராசகுமாரத்தியை விவாகம்பண்ணி (கஉ) வருஷம் இராச்சியம்பண்ணினான்.

(கூடுகூகூ) லே, அவனுடைய மைத்துனனான சிறிவிக்கிரமராசசிங்கனென்பவன் இராசாவாகி புத்தசமைய போதனையைத்திருத்தவேண்டுமென்று குருக்களை அழைத்துவரசியத்துக்குத் தூதரையனுப்ப அவர்களேறிப்போன மரக்கலர் தகரீந்துபோனதினால் எல்லாரும் இறந்து போக மூன்றுபெயர் மாதீரம் தப்பி சியத்துக்குப் போய் ஒரு ஏடுக் கொண்டு வந்தார்கள் அதிற் பிறகு மறுதூதர் சியத்துக்குப்போய் இருக்கையில் இராசா ஓற்றிதுபோனான். இவனும் மதுரை இராசகுமாரத்தி ஒருத்தியை விவாகம்பண்ணியிருந்து பிள்ளையில்லாமல் இறந்து போனான்.

(கூடுகூஎ) லே, அவன் பெண்சாறியின் சகோதரன் சிறீ இராசசிங்கன் பட்டத்துக்கு வந்து (கச) வருடம் இராச்சியம்பண்ணினான். இவன்காலத்திலே புத்த குமாரர் சியத்திலிருந்துவந்து ஆறுவருஷங்களாக இங்கேயிருந்து பின்பு திரும்பிப் போய்விட்டார்கள். பிற்காலத்திலே இராசா உலாந்தாக்காரரோடே யுத்தம்பண்ணித் தோற்று மத்தியமகாநாவரைக் கோடிப்போயிருந்தான். பிற்பாடு இரு திறத்தாருஞ் சமாதானப்பட்டிக்கொண்

டார்கள். குறுகுசுவினையிருந்த பராக்கிரமவாகுவக்குப் பின்னாக நடந்த சங்கத்தினை இவன் மகர வயிசத்துடனே சுலுவமிசமென்ற பெயரைச் சாட்டிப்பாடிச் சேர்ப்பித்தான். இவன் கடைசியாக குதிரையிலிருந்து விழுந்து இறந்துபோனான்.

(கூடுகூசு) லே, அவனுடைய தம்பி இராசாதிராசசிங்கம் இராசாசனத்திலேறி (கச) வருஷம் இராச்சியம்பண்ணி (கஎ) வருஷத்திலே இங்கிலீசகாரருக்கு தவியாகக் கரை துறை தேசங்களை உலாந்தாக்காரரிடத்திலிருந்து அவர்களுக்குப் பிடித்துக்கொடுத்தான்.

(கூடுகூசு) லே, அவனுடைய கொளுர திமகனாகிய சிறிவிக்கிரம இராசசிங்கன் இராச்சியத்துக்கு வந்து (கச) வருடம் அரசுசெய்தான்.

(கூடுகூசு) லே அவன் தன் குடிசனங்களுக்கு மிகுந்த குரூரஞ்செய்துகொண்டுவந்தபடியினாலும் இங்கிலாந்தாருக்கு மிகுந்த விரோதங் காட்டிக்கொண்டுவந்தபடியினாலும் இங்கிலீசகாரர் அவனோடெதிர்த்து அவனைப் பிடித்து இந்தியாவிலுள்ள வெல்லூரிற் கோட்டைகளில் ஒன்றுக்குக் கொண்டுபோய்ச் சிறையாக வைத்தார்கள். அவனுடைய இராச்சியகாலத்தில் அவன் செய்த குரூரங்கள் அளவில்லாதவைகள். சிலகாலமாய் அவன் அந்தக் கோட்டைக்குள்ளிருந்து ஒரு பிள்ளையையும் பெற்றுப் பின்பு இறந்து போனான்.

இலங்கை இராசாக்களின் வாலாறு முற்றற்று.

நாலடியார்.

இளைமைநிலையாமை—INSTABILITY OF INFANCY.

எ பன்படுசோலைப் பயன்மாமெல்லாங் கன்புதிர்ந்துவிழ்ந்தற்றிவாமைநன்பேரிதும் வேற்கண்ணளேன்றிவனா வேசுகன்மீன்மற்றிவளங் கோற்கண்ணளாதுந்தனிந்து.

பதம்.	உரை.
இளைமை	இளைமைப்பருவமானது
பன்பு	தளிர்ச்சி
படு	போருந்திய
சோலை	தோப்பில்
பயன்	பாயோசனந்தரும்
மாம்	விருட்சங்கள்
எல்லாம்	யாவற்றிலும்
கன்	பழம்
உதிர்ந்து	உதிர்ந்து
விழ்ந்தற்றி	விழ்ந்ததுபோலும்
நன்	மிகவும்
பேரிதும்	பேரியதாகிய
வேல்	வேலாயுதம்போன்ற
கண்ணள்	கண்ணையுடையவள்
என்று	என்று
இவ்வா	இவ்வா
வேசுகன்மீன்	விரும்பாதீர்கள்
மற்று	பின்பு
இவளும்	இப்பெண்ணும்
கோற்கண்ணளாதும்	கோலினையே கண்ணுக்கக்
	கொண்டுதிர்வள்
துனிந்து	சுன்கொண்டு, எ, —

MORNING STAR.

Jaffna, 11th September, 1845.

INCORRUPTIBLE STATE OF ZAVIER'S BODY.

In our paper of the 24th ult. we remarked on this subject—If the statements in the *Touch Stone* concerning Xavier's body are true, nothing could be more easily proved, and proved beyond contradiction; and further, that indubitable evidence of their truth "may reasonably be demanded, where such statements are presented in confirmation of the truth of a system of doctrine, on the belief of which man's salvation is made to depend." We now proceed to examine the character of the evidence on which the truth of the statements rests. The alleged facts are—that the body, "only excepting noxious matter, has all the appearances of life," and when wounded, the blood flows "of so pure a crimson that the most healthful bodies could not send out a more living colour," and "that miracles were wrought in the presence of the holy body—the blind received their sight, those who were taken with the palsy recovered the use of their limbs and the lepers became clean as babes."

The chief authority on which the public is called upon to believe these facts is that of "JAMES DRYDEN, Esq. since a Catholic." Who this gentleman is or was, and what opportunities he had to verify the truth of his statements does not appear. It is only said he was once a Protestant, but is since a Catholic.

The circumstance that he has since become a Catholic places his testimony under some suspicion; and he can hardly fail to be regarded as an interested witness; but let this pass. Before crediting the statements of his book, we should inquire on whose authority he makes them—whether on his own or on that of some other man. On looking at the extracts in the *Touch Stone* it does not appear that he had any evidence of their truth before his own mind, and of course he has none to place before his readers. It does not appear that Mr. Dryden ever saw the body himself, or ever saw any one that had seen it. It does not appear that he ever saw one on whom a miracle was performed in the presence of the body, or any one who had ever seen such a miracle performed. It does not appear that he ever set foot in Goa himself, or ever saw any body who had been there? DIAS CARVALHO, and the vicar general of Goa, AMBROSO RIBERA, are said in his book to have witnessed the facts, but it does not appear that they ever told him or any body else that they had seen them. Not one of his statements on the subject is properly authenticated. What then is the amount of his testimony. It amounts to nothing at all. He does not establish a single fact relating to the point in hand. An impartial judge if called to investigate the case would throw all his testimony aside, as unworthy of notice. It is mere hearsay evidence—and therefore inadmissible.

We might as justly believe that the moon is made of green cheese, or that when an eclipse of the moon occurs, a serpent is devouring it, or that the earth stands on the back of a tortoise, as to believe Mr. Dryden's stories about Xavier's body. The stories were probably invented and put in circulation by the Jesuits, and Mr. Dryden put them in his book to please his Catholic readers, and make his books more saleable. Possibly he himself believed them to be true. If he did, it was not on evidence of their truth, but by his credulous disposition, just as the Hindus believe the fabulous stories of their Puranas. What would a man of sense say when called upon to believe these wonderful facts (for they are most wonderful, if true) on such evidence as this, evidence that would not be admitted in a court of justice—evidence that no rational man would ever admit in a matter affecting his temporal interests? He would say the evidence is quite insufficient. I cannot believe on such testimony. Evidence in this case should be clear and strong in proportion to the importance of the subject. As we have said before if the facts exist nothing is easier than to prove them true. They are cognisable by the senses. If they exist they may be seen, and when seen by a sufficient number of competent witnesses they may be known to be true. If they exist thousands must have seen them. Where are these thousands that do not testify of the facts? Many of the Romish priests in Ceylon have lived long in Goa, and if the alleged facts are true, they must have been personal witnesses of them; why then do they not come forward and certify to their truth. Many distinguished Protestants have visited Goa, and if the facts existed they would not have failed to have seen them. Why do they not come forward and certify to their truth. It is remarkable that not one Romish or Protestant of all who have been to Goa and who would naturally be most anxious to witness such remarkable displays of divine power and to testify of them if they existed, is found ready to certify to their truth. What conclusion then can be drawn from their silence but that they never were shown the incorruptible body, and were never permitted to witness the power of miraculous cures in its presence; and this, because there is nothing of the kind there to be shown.

Again, if the facts are as represented, the more closely they are investigated the more incontrovertible they will appear, and consequently the more convincing they will be, as a divine attestation of the holy character of the Catholic religion. Those who have charge of the body should therefore invite the scrutiny of the doubtful and challenge any one to investigate the case for their own satisfaction. Because if the statements are true, there is nothing to fear, but much good to be hoped for, from a careful investigation. Every new examiner would be able to give his testimony in confirmation of the facts. But what will our readers think of this case when we tell them, that not only there is not one witness who can testify of the facts as having seen them, but many distinguished Protestants have visited Goa and have seen the church and the shrine where the body is said to be deposited, but they were not permitted to see the body. Dr. Claudius Buchanan visited Goa, when travelling in India in 1806, but he was not permitted to see the body. Rev. Henry Martyn while chaplain of the E. I. Company visited Goa in 1806, but the priests would not shew him the body. The Rev. Mr. Hume, American Missionary at Bombay visited Goa in Jan. 1843, and went into the church where the shrine of Xavier is, but the priests did not shew him the body, and he declares that those who ask to see it in order to be convinced of the truth of the statements reported about it, are refused. Now what conclusion must be

drawn from their refusal but this; that the story is a base fabrication designed to impose on the ignorant and credulous. We can conceive of no reason but the fear of exposure that should make them unwilling to submit the body to examination. They act in the case just as we should suppose impostors would—and in direct opposition to the course we should suppose honest men would pursue, and if we judge according to the probabilities of the case, we cannot help concluding them to be impostors.

Another reason why we believe the stories are mere fabrications is, that they were first circulated when people were more ignorant and credulous than they are now, and when there was less chance of exposure. It mattered not to the first fabricators whether the stories were true or false so that the people would believe them. Then the priesthood to a great extent ruled the public mind, and falsehoods in support of Roman Catholicism were as current as they are now in support of Hinduism. It was an easy thing to impose upon the people, and there were many priests wicked enough to do it.

Another reason for disbelieving these stories is that there are many well attested cases of fraud and imposition on the part of the Catholic priests very like this of Xavier's body. The story about the garment of the Savior at Treves, mentioned at p. 69, of the present Vol. is an instance. The case of St. Ferdinand's body mentioned by Rev. G. BLANCO WHITE, communicated by a correspondent in the 15th No. of the Star, is another, and there are many others which we may hereafter notice. Those who have resorted to such artifices for the support of their faith once, may do it again and again. Those who are accustomed to believe every story they hear which they wish to be true, may still believe in the truth of the statements about Xavier's body; but we cannot conceive how a person who is governed by sense and reason, can avoid the conclusion that they are base impositions, and that instead of serving to support the Catholic faith, they are justly calculated to weaken the sense of its obligations and to throw suspicion on the claims which it urges of being the only true church. We may well exclaim—alas for the world if such a church is the only true one!

Why is the Roman called an Idolatrous Church?

Protestants do not say that every Roman Catholic is an idolater, because there is reason to believe there are many members of that church who have too good a knowledge of the Scriptures and are too conscientious to allow themselves in idolatry. But the Roman Catholic church is charged with being an idolatrous church because she has adopted, without the authority of Christ, and enjoined upon her members a practice which tends directly to idolatry, and in vast numbers of instances results in it; viz. the special Honour and Reverence of the Virgin Mary and the saints.

The labored argument of Catholic writers to prove a distinction between the reverence due to saints and the worship that belongs only to God, does not apply to justify the practice, for there is not one in a thousand of the Roman Catholics that ever makes the distinction or is able to make it. The Catholic priests generally take little or no pains to have the matter rightly understood, but rather encourage the worship of Mary and of the saints to the dishonour of God and of his Son Jesus Christ. Therefore whatever may be the abstract theory of the Church on this subject does not matter, so long as the facts are that the mass of the people are led away by the practice from God and Christ to trust in the virgin and the saints,—and that this is the case there is ample testimony from those who are acquainted with Catholics in Ceylon and India, and from others who have visited Spain, Portugal, and Italy. We must judge of a tree by its fruits—of a doctrine by its results.—If the practice of paying reverence to saints, results in idolatrous worship on the part of the great mass of the Catholics then the Church who enjoins the practice as it is unauthorized by scripture is justly chargeable with idolatry—just as much as Hinduism is for the idolatry attendant on it as a system though there is a class among the Hindus who disclaim all idolatry.

JAFFNA NATIVE IMPROVEMENT SOCIETY.

The 2d. Annual Meeting of this Society was held on the 2d inst. H. C. SELBY, Esq. Deputy Queen's Advocate in the Chair. We understand the meeting was one of uncommon interest and well attended. We have been favored by the secretary with a copy of the Report and Resolutions read and adopted at the meeting, but have room in this No. only for the resolutions. The speakers on the occasion were the Chairman, MESSRS. BOILEAU, HICKS, and FERGUSON; Rev. MESSRS. POOR and HOISINGTON; and MESSRS. EVARTS, BASTAMPULLY, MERWIN, GREGORY, SANTIAGUPILLY, McINSTRY, & MUTTURISTANA.

Moved by S. J. BOILEAU, Esq.—Seconded by Rev. D. POOR,—Supported by Mr. J. EVARTS.

I. That the Report now read be adopted and published in the Ceylon Newspapers.

Moved by W. F. HICKS, Esq.—Seconded by Mr. P. BASTAMPULLY.

II. That this meeting views with interest the labours of the Jaffna Native Improvement Society and considers it worthy of encouragement and support as an efficient agent in promoting the diffusion of knowledge.

Moved by A. M. FERGUSON, Esq.—Seconded by S. MUD. SAVARIMOOTOO,—Supported by Mr. S. MERWIN.

III. That the Rev. Messrs. JOHNSTON and HOISINGTON be requested to become honorary members of the Society.

Moved by Mr. J. GREGORY—Seconded by Mr. W. SANTIAGUPILLY.

IV. That in addition to the private Essay Meetings of the Society there shall be held Quarterly Meetings, on which occasion the Honorary Members shall be requested successively to visit the Society for the purpose of addressing and advising the members.

Moved by Mr. S. McINSTRY—Seconded by Rev. H. R. HOISINGTON,—Supported by Mr. G. R. MUTTURISTANA.

V. That in view of the facts stated in the Report in regard to the funds of the Society the minimum rate of monthly subscription be raised from 6d to 1 shilling.

Moved by W. FERGUSON, Esq.—Seconded by Mr. W. MACK,—supported by Mr. R. BRODIE.

VI. That the thanks of this meeting be respectfully tendered to the Hon. the chief Justice for his continued patronage, and to the members of the committee for their attention in conduct-

ing the concerns of the Society and that they be requested to continue their valuable services.

Moved by A. MOORTOOVALU, Esq.—Seconded by Rev. P. PERCIVAL.

VII. That the warmest thanks of this meeting be given to H. C. SELBY, Esq. for his kindness in consenting to preside on this occasion and the ability with which he has conducted the business of the evening.

Overland Mail.—The Overland Packets for the Galle steamer are advertised to close to-day and Saturday; the 11th and 13th inst.

Poisoning.—At the late Sessions of the Supreme Court in Jaffna—Super Raman, late a servant of Mrs. Aphorp, was convicted of administering poison in her food, and sentenced to five years imprisonment at hard labour. It is supposed he gave the poison under the absurd and superstitious notion that it would operate as a charm to conciliate her favor, to which he had made himself somewhat obnoxious. The practice of poisoning is very common in this part of the island, and demands the earnest attention of the judicial authorities. We hope this case of conviction and punishment will prove a salutary warning to those addicted to such practices as well as to others who are liable to be drawn into them. Being a convenient resort for the gratification of malice or absurd superstition, and not liable to easy detection, natives resort to it without reflection and without fear. When they suffer from it themselves there is scarcely ever an effort made to detect the guilty parties and bring them to punishment—whether deterred by the fear of bringing something worse upon themselves, or from the hopelessness of discovering the offenders, we do not know. We think the natives should be encouraged to bring cases of this nature to the notice of the Police Magistrates and that a reward should be offered for the detection of persons guilty of the offence. The practice being one most dangerous to life and to the peace of society, every good man should unite his efforts with those of the magistrates to check the evil.

Inspector of Government Schools.—We understand that His excellency the Governor has appointed Mr. Brooke Bailey of the Colombo Academy, Inspector of schools and Secretary to the Central School Commission.—*Ceylon Herald* Sept. 5th.

Pleasure Trip round the world.—An enterprising individual of Hamburg, has published a Prospectus, proposing on terms within the reach of the moderately affluent, to convey a party on a voyage round the world, stopping at the most remarkable cities and places on the way. On this the *Liverpool Albion* remarks: "This, no doubt, is but the beginning of a series of circumnavigations which will carry hordes of curious, eager, and inquiring Europeans into every corner and nook of the globe, civilized and uncivilized. If the nations will but have the sense to keep from war, the vast and wonderful changes in manners, modes and customs in the past 25 years will probably be greatly exceeded by the advances of the quarter of a century before us."

SCRIPTURAL EDUCATION IN IRELAND.

A Clergyman of the name of Gayner having asserted that 800 Roman Catholics have been converted, a Kerry newspaper took upon itself to abuse him in most scurrilous language giving him the lie in the coarsest and foulest manner. Mr. Gayner brought an action against the editor, and the jury composed of half Catholics and half Protestants, gave a verdict in his favour, with £40 damages. Three Protestant clergymen were examined on oath at the trial, as to the number of persons who had been brought out from Popery by the reading of the Scriptures, and they proved that 800 converts regularly assembled in four congregations in different parts of Kerry. Some of the converts also were introduced, and one poor man said he had been a Roman Catholic, and employed to teach a school, (not a National School,) and that he caused the Scriptures to be read; he found they were too strong for him—that they were sharper than a two-edged sword. He had discovered the errors of his Church and become a Protestant. He was cross-examined by a Roman Catholic lawyer, and when he exhibited some knowledge of the Scripture, this gentleman sarcastically asked him who helped him to understand them: the simple man, who was upon oath, answered, "The Lord God helped me by his Spirit to understand them." There is a great struggle going on in Ireland now for scriptural education—there is a desire not to be shackled or tied down from freely offering to the rising generation the word of the living God. In the scriptural schools in Ireland there are now 103,000, of whom 33,000 are Roman Catholics.—*Bishop of Cashel at the meeting of the Bible Society.*

New Manure.—It is stated in German papers that M. Liebig, the celebrated professor of Chemistry at the university of Giessen has discovered a mineral substance, which when combined with guano will produce one of the most fertilising manures known. It is added that a joint-stock company with a capital of £120,000, has been formed for manufacturing the new compound.

Mrs. WILSON, the indefatigable friend of Native Female Education in India, recently returned to England by the Precursor steamer. As she had no means of support, her friends in England, in anticipation of her arrival, have subscribed £300 to purchase her a competent life annuity, and two thousand rupees have been subscribed in India in aid of the same fund.

Awakening among the Natives.—There is a work of grace going on in the villages near Agra, and a remarkable awakening seems to have begun in the neighborhood of Barisal; whilst in the distinct of Jessore too, the progress of the gospel is very pleasing.

The most satisfactory features in some of the conversions we are privileged to record, are deep distress on account of sin, and a hunger and thirst after the word of God. These are two prominent marks of a christian character, in which we fear that hitherto there has been a deficiency in this country.

We may add that a young native was lately baptized at Italy, and a European at the Lal Bazar chapel and that the prospects of the Church in circular road also are more promising than they have been for some years past.

உதய தாரகை.

சுஆசரு ஹரி. புட்டாதி மக. தேதி.

பூமண்டலநாதன வியாத்தியுல்லாசப்பாயாணம்.

அம்போக் என்ற ஊரிலுள்ள ஒருருத்தொழில் பூகி பூமண்டலத்தை ஒருங்குகூற்றி வியப்புக்காட்சி யுடைத்தான நகராதிவசாரணசெய்து சேதன சம்பாத்தியம் பண்ணும்பொருட்டு செல்வப்பொருளில் மத்திமருமெளித்திப் பெறத்தக்க செலவுமுலதிப்புக்களைத் தாராளமாய்க் கொடுக்கும் ஓர் பந்தச் சனங்களைச் சேர்த்துப் பிரயாணம் பண்ணுதல் யவருக்குமனுதி விளம்பரஞ்செய்திருக்கிறார் இந்த மகா உத்தமபெய்தியைப்பற்றி விரிவு பூவியிற் பிரசுரஞ்செய்யப்பட்டு ஓர் புதினப் பத்திரிகையிற் சொல்லியிருக்கிறதாவது, இவ்வசாரணத்தினாலுமுயற்சி உலகத்திலெப் புறத்திலுங் கோணங்களினுமுள்ள அநாதஞ்செயல், தோற்றங்களை அட்பலிசாரணசெய்வதற்கு ஏவப்படும் ஐரோப்பாவிலுள்ள பலகலையுணர்ந்த ருட்பவினோதர்பந்தம்பந்தமாய்ப் பின்னாட்செய்வதற் கனுமதிபண்ணியிருக்கும் பலபூமண்டலப்பிரயாணங்களினரூபமாயிருக்கலாம். சனங்கள் யுத்தாப்பியாசத்தை விட்டோய்வார்களானால், பிறகிட்ட இருபத்தைந்து வருடங்களிலுண்டான தோசாரணடைத்தேற்றமணியவ்வளவு காலத்தில் மகா பெரிய தேற்றமுண்டாமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

அயலாந்து.

வேதாகமபோதகபோதனை

கேயர் என்னும் பெயரையுடைய ஒரு குருவானவர், ஆர். கத்தோலிக்கர் தங்கள் அஞ்ஞானமாரக்கத்தைத் திக்காரணம் மெஞ்ஞானமாரக்கமாகிய புறொடெஸ்டாண்டு மாரக்கத்தை மேற்கொண்டார்கள் என்று அறிவிப்பாட்டுடன் சாதித்த தினியித்தம், அயலாந்துகேசத்திற் பிரசுரஞ்செய்துவரும் ஓர் சமாசாரபத்திரிகையின் எட்டிற்றிற் மேற்சொல்லிய குருவைத் தன் பத்திரிகையின் கண் மிகவுமவமதியாக நிர்ந்தித்திருந்து அவர் சனவீனமடையத்தக்க வம்பான வார்த்தைகளைப் பேசி ஏசினதினால், இந்த எட்டிற்றரை அவர் பிராது பண்ணி, அரைவாசி கத்தோலிக்கபூரிமாரும் அரைவாசி புறொடெஸ்டாண்டு பூரிமாருமாயிருத்துவீனங்கி இந்த எட்டிற்றரைக் குற்றவாளியாகக் காற்புதுபலுண் டட்டம் அவருக்குக்கொடுக்கும்படிக்குத் தீர்த்தார்கள். மூன்று புறொடெஸ்டாண்டு குருமார்கள் சத்தியவாக்குமுலத் துடன், வேதவசனத்தை வாசித்தகாரணத்தினால் பாப்பமத்தத்தை விட்டவர்கள். ஆர். பெயர்தானென்றும் அவர்கள் அயலாந்தின் டற்பல பகுதிகளிலிருந்து நாலுபிறிவாக வந்து ஒழுங்காகக் கூடுகிறார்களென்றும் நன்றாய் ரூபித்தார்கள். பாப்பமத்தத்திற் சேர்ந்தவர்களின் சிலரைத் தானும் சத்தியவாக்கு நெற்புடன் விட்டுவிளக்கின வேளையில், ஒரு கிழவன் சொன்ன தென்னவெனில்—நான் முன்னே கத்தோலிக்கையிருந்து தான் படிப்பித்து வந்த பள்ளிக்கூடத்திலே வேதவசனமும் வாசிக்கும்படிக்கு இடங்கொடுத்து வந்தேன். அவ்வேதவசனமோ இருபுறமுற் கருக்குள்ளே கட்டிவிடும்படி கூர்மையாயிருந்தது. அதைக்கொண்டு கன் முந்தின மதத்தப்பறைகளைத் தீர்க்கமாயிற்றுக்கொண்டு அதன் பின்பு புறொடெஸ்டாண்டுமாரக்கத்திற் சேர்ந்தேன் என்றான். உடனே நேரமான் கத்தோலிக்க தியாயசாலத்திற் ஒருவன் எழும்பிவின்று இக்கிழவனிடத்திற் சில டலகுறுக்குக் கேள்விகளைக் கேட்டதுமன்றி இந்த வேதவசனத்தின் கருத்துகளை உணக்கு விளக்கப்பண்ணினதாரென்று அவமதியாகவு முறைப்பாகவும் கேட்டேட்டத்தில் கிழவன் பிரத்தியுத்தாரமாகக் கடவுளானவர் தமதாவியின்மூலமாய் அவ்வேதவசனத்தை எனக்கு விளக்கப்பண்ணினார் என்றான். இப்பொழுது வேதாகமத்தைப் படிக்கிற காரணத்தையிட்டு அயலாந்திலே ஒரு பெரிய வாக்குவாதம் நடக்குது. சீவியகடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளியவார்த்தையைப்படிக்கிறவெண்ணம் அவ்விடத்திலேயிருதியாயுண்டு. அயலாந்திலே வேதாகமப் பள்ளிக்கூடத்திலே இப்பொழுது ஒரு இலட்சத்து மூவாயிரம் பிள்ளைகளுண்டு அவர்களில் நூற்று பேர் கத்தோலிக்கப்பிள்ளைகள்.

கருத்துதா

சனங்களுக்குட் சமயதேற்றத்திற் தங்கள் ஐரைப்பற்றியவுணர்ச்சி. —தேவாணுக்கிரகவிளக்கம் ஆக்ராவிற்சுச் சமீபித்த கிராமங்களிலும் பாரிசோலையற்றிசைககளிலுஞ்சேர்ப்பற்றி இலும் ஆரம்பமாயிற்றென்ற நற்செய்தி யாவருக்கு இன்பம்பயக்க

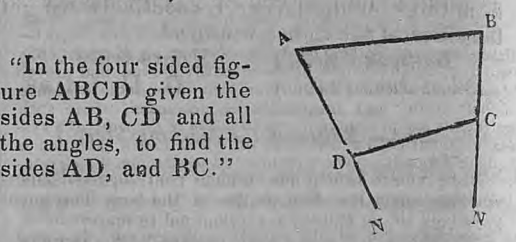
த்தரும். நவமாய் மனத்திரும்பிட்டுர்பாவாரோசிப்புத் தேவவாக்கிற் பிதிநாகமுமுடையரானுர்கள் இத்தேசத்தவகெருவன் இந்த விவாதேசத்திலுஞ்சீர்மையிற் பிறந்த ஒருவன்பின்னேரிடத்திலுமுருளான் நன்மப்பெற்றார்கள். கிறிஸ்துவினிடஞ்சு சிலரைமாதிரிஞ்சேர்க்கின்ற தேவாவியானவர் தமது வரையிறந்த பலத்தினால் முற்காலத்திற் செய்ததுபோல இக்காலத்தும் பலரைச் சத்தியசமயானுசாரிகளாகக்கூடும். பிறகிட்ட ஆனி மூ கத்திற் சேரூர்நகரத்திலே ஐக்கிப்பேரும் பேரிசோலில், உசபேரும் ஞானநன்மப்பெற்றதினால் இவ்விருபத்துநாலுபேருக்குமுண்டான இடுக்கண் பித்தியாயிருப்பதையிட்டு அவர்களுக்கு அநியைப்பயக்கக் கடவுளை நயப்போமாக. ஆக்ராவியையற்கிராமங்களிலும் பதினாறுபேர் கிறிஸ்தவர்களானதினால் இடைஞ்சற்படுகிறார்கள். ஆனி மாதம் உசர் தேதியில் லாட்டிரிலுள்ள ஏழுபேர் சபையிற்சேர்ந்தார்கள். இப்படியே இன்னும்பேசையிடங்களிற் சனங்கள் தங்கள் முந்தின சேரப்பற்றிச் சவீத்து சாக்கிரதையாய் ஆத்தமா அபோகவழியைத் தேடுகிறார்களென்று கெவ்வியுற்றும்.

தூர்ந்தாடோ, எனக்கு நேரிட்ட கவலையை ஆர்டமுறையிடலாமென்றிருக்கையில் எனது சினேகிதொருவர் தங்களையத்தைக் கேட்கச் சொல்லி எனத்தையத்தைப் போங்கமேழப் பண்ணினதிலிங்ஙனமேழத்த்கொள்ளக் கருதினேன்.

கொழுப்புப் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த பேலிய கோட்டையென்னுமிலே எனக்கொரு சிறுகாணியுடைத்தாயிருக்குது; அதைச் சீர்ப வருமத்திக்கு வாடகைகொடுத்து வருமபோதையில் அடுக்கவிடுக்குந் தோட்டகான் அவரிதாய் அதிலொர் பகுதியைப் பிடித்துச் சில காலமாய் வேலிபோட்டுக்கொண்டதினால் அங்குள்ளவர்கள் எனக்கதை அறிவித்ததன்மீத்த மிற்றைக்காண்டு வருஷவரையில் நான் அவ்விடத்துக்குப் போய் ஒரு பெருக்குதோர் துறைக்கு, நபுவுணுங் கொடுத்து சிந்த வழக்கைத் தூட்சி செய்யத்தக்கதாக வேண்டிய வழவகைகளெல்லாமின்னுமொருவராகக்கொண்டு இங்கிலீசுப் பாஷையில் எழுதிக்கொடுத்து எனது வழக்கு நோன வழக்கானதிறை தூட்சிசெய்வானொன்ற நம்பிக்கையைக்கொண்டு தீரும்புயில்வட்டத்துக்கு வந்துவிட்டேன். குறித்த பெருக்குதோர் துறை அதைப் பற்றி இதுவரையிலுமியாதொன்று செய்தாரில்லையென்றறிந்தவருக்குத் தபால் வழியாகவுமல்வட்டத்துக்குப் போறவர்கள் வசமாகவும் பல காத்தங்களை அனுப்பியுஞ் சொல்லவாணக்கொண்டவருக்குப் பல முறைகளிலேயும் நினைப்பூட்டியும் சிந்த சினைநிலை வருஷக் காலமாகச் செய்கிறேனென்று சொல்லிச் சொல்லியாதொன்று செய்யாதீர்க்கிறார். ஆனால் அவருக்கு வேறே பணவிலைகளிலாவது சுடாநீர்க்கிலும்பின்னொரு பெருக்குதோருக்காவது சாட்டிவிடுகிறும்ல்லலை. சிதின்மீத்தம் நான் கொழுப்புக்குப் போய்வந்த பயணச்செலவு எனக்கொருவருவருமுதீயின் தோகைகொண்டதினால் சின்னுமொர்முறை என்னுடைய பெருக்குதோர்துறையைக் கண்டித்து காரியத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளப்போகமேத்தவமுஞ்சுக்கிறேன். ஆகையால் அறிந்த வழக்கைத் தூட்சி செய்தவுடனே சின்னுமும் பணம தேவையானாலுமவருக்குக் கொடுக்கும்படிக்குத் சட்டங்கட்டியிருக்கிறேன். இப்படியிருக்க சிந்தப் பெருக்குதோர் துறை ஏன் தான் சின்னுமுந்நூட்சிசெய்யாமல் அசட்டையாயிருக்கிறோ தெரியவில்லை. இப்படி நெருளாகத்த தூட்சி செய்யாமலிருந்தாலெனது நல்ல வழக்கம் பலமாய் நலிடிக்குங்காணமாய் முடியுமென்றேனது கிலேசத்துக்கெல்லவில்லை. இப்படியிருப்பதினால் சிந்தக் கடிதத்தைத் தாங்கள் தயை செய்து சிங்கிலீசுப் பாஷையிலும் மொழிபெயர்த்து அச்சிற்றத்துப் பிசாஞ்செய்வீர்க்களையாகில் எனக்குமென்னைப்போலொத்த அனைகருக்கும் நன்மையாய் முடியுமென்றேண்ணுக்கிறேன். அதேப்படியேன்றல், தங்கள் பத்திரிகையில் அந்தப் பெருக்குதோர்துறையானொன்று பெயர் குறியாததினால் சின்மெல் கேரல்ட்டுப் பத்திரிகைக்காவது பெயர் குறித்தனுப்புவிப்பேனென்ற எண்ணத்தைக்கொள்ளத்தக்க விபேகியான எனது பெருக்குதோர் துறை எனது காரியத்தைத் துரிதமாய் நிறைவேற்றுவானொன்று நம்பி எனது மன்றட்டத்தை நிறைவேற்றத் தங்களைத் துத்தியமபண்ணுக்கிறேன். சிந்த நன்றியை நித்தியம் மறவேன். ஆலெனது பெருக்குதோர் துறையைப்போல நான் பண்ணின நிசத்தைச் சுறுக்கிலே அயர்த்துப்போவேனென்றேண்ணுதையுங்கள்.

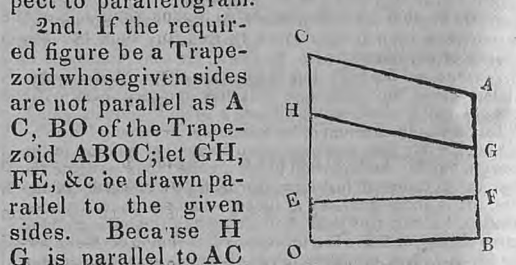
மாதோட்டம், சுஆசரு ம. ஹரி ஆவண் மாசம அந்தேதி இப்படிக்கு ந்சவசனன்.

DEAR STAR, You will highly oblige the undersigned and many of your young readers by giving publicity to the following strictures, &c. on the Mathematical query of Mr. A. B. of Trincomalie in No. 8, Vol. v.

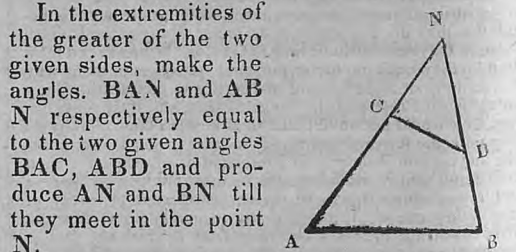
"In the four sided figure ABCD given the sides AB, CD and all the angles, to find the sides AD, and BC."

Of all the four sided figures the question can be definite only to Trapeziums and Trapezoids whose given sides are parallel. For, 1st. If it be a parallelogram, there may be found an indefinite number of figures which shall fulfil the condition of the problem. As for instance AB, GH, EF, &c. of the Parallelograms ABHG, ABFC, &c. being equal to each other and their angles being equal each to each, any of them may be taken as satisfying the condition of the problem required. Hence the question is indeterminate in respect to parallelogram.

2nd. If the required figure be a Trapezoid whose given sides are not parallel as A C, BO of the Trapezoid ABCO; let GH, FE, &c be drawn parallel to the given sides. Because H G is parallel to AC and AG parallel to CH, ACHG is a parallelogram; hence GH=AC. (Euclid 1. 34.) For the same reason FE=BO; and the angles of the several figures are respectively equal to each other; (Euclid 1. 28.) hence an innumerable Trapezoids may be found, each of them fulfils the conditions. 3rd. When the opposite sides of Trapezium for the parallel sides of Trapezoid are given the problem is determinate. The following are the Geometrical and Trigonometrical solutions.

Solution Geometrically.

In the extremities of the greater of the two given sides, make the angles BAN and ABN respectively equal to the two given angles BAC, ABD and produce AN and BN till they meet in the point N. With the other sides CD and the exterior angles DCN and CDN, construct the triangle CDN. From NA and NB cut off NC and ND respectively equal to CM and MD. Join the points C and D. ACDB is the figure required. For the side AB and the angles BAN or BAC and ABN or ABD from construction = side and angles of the required figure; and also the triangles CDN and CDM are identical, therefore the angles CDN and DCN=DCM and CDM=exterior angles of the figure; and hence the angle BDC and DCA are respectively equal to the angles given.

Solution Trigonometrically.

In the triangle ABN all the angles and the

side AB being known, the other sides AN and BN may be determined, and in like manner in the triangles CDN all the angles and the sides CD being known the other sides are also known (Day's Trigonometry Article 143) then subtracting the sides of the smaller triangle from those of the larger respectively we get the sides of the figure required.

Batticolta Sem. } Yours truly
3d of June 1845. } D. H. CLARK.

To the Editor of the Morning Star.

Sir,

I beg you to inform me through your impartial paper, whether under the dispensation of the New Testament Preachers of the Gospel are permitted to marry?

I remain, your very obdt. servant, A QUERIST. Combaconum, June 19, 1845.

For an answer to this Inquiry, our correspondent is referred to Heb. xiii. 4: Marriage is honourable in all," and 1 Tim. iii. 2, 4: "A Bishop then must be blameless, the husband of one wife."—"One that ruleth well his own house having his children in subjection with all gravity."

DEAR STAR,

Will you kindly favor me to ask any of your readers, the demonstration of the following Tamil Rule for finding the Ahargana through the medium of your paper?

Rule for finding the Ahargana or time elapsed from the beginning of Calyuga to that of any proposed year.

"Write the numeral of the proposed year in two places. Multiply the first by 365 4, and the second by 5. Subtract 1237 from the product of the latter, divide the remainder by 576, the quotient will give days. Multiply the second remainder by 60 and divide again the product by 576; the quotient will give Naliekies, and so forth to Venaliekies and Tatparas. Add the days, Naliekies, Venaliekies &c. thus found, to the product of the numeral into 3654, so shall the sum be the Ahargana sought, i. e. the time expired on the day computed for, since the origin of the Calyuga.

I remain, Dear Sir, Yours truly,
M. SIVAGOOROPPILLAY.

அந்தகார்ப்படலங்களைத் தொர்ந்து அறுக்க ஆ தத்தன் விடுக்குத் சொதிக்கிணைங்கன்பொல ஐ யக்களங்ககங்கள் அடியற்று நிங்கவம துய்யமே ஞ்ஞானச் சுடாரை விளங்கவம வியாக்கியா ன அங்கமாய்வேதப்பிசங்கமாய்த் தாகையை விடுக்கும் அரியபேரிய வரிய குருவாகிய மயினர் த்துதாயே நான்ந்நவமேழ்துங் கடிதத்தே உ மது தாகையைத் ரீட்டி அதை உங்கர்மார்க்கத் தாகாகிய புறத்தேசத்தாருக்கு ஊட்டும் அப்போ அது அவர்கள் நினைத்து வந்தது பிழையெனக் காட்டும்.

ஐயாவே, உங்கள் மார்க்கத்தை அணுகித்துவரும் நேகர் எங்கள் சர்வ பார்பாணை பிதாச் சதன் லப் பீர்த்துசாந்து என்னும் தீர்த்துவ ஏகத்துவ நித்திய தேவத்துவ மகத்துவ சத்துவ சம்பூரண சர்வகாரண சர்வேபாணனவர் எங்களுக்களித்த சாதானமா ற்க்கமாகிய கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அணுகித்துவரக் கள விக்கிக் ஆதாவனைக்காரோன்று சொல்லவும் துதர்க்கமாய் வெல்லவும் கண்டேன்; அப்படிப்பட்ட துதர்க்குகளே. இதை வாசித்து நன்றாய் யோசித்து த்தேறுங்கள். கர்த்தவாகிய சர்வேஸ்பான் எங்க ளுக்களித்த முதலாங்கற்பணயில் எகிப்து தேசத்தா லும் அடிமையின்விட்டாலும் உண்மைப் பிறப்புத்தீ த்கோண்டு வந்த சர்வேஸ்பானாகிய கத்தர் நாமே நம க்து முன்னக உனக்கு வேறு தேவர்கள் உண்டாயிருப் பதல்ல கோத்துவேலயான யாதொரு போருவையாத தல்மேலேவாணத்திலும் கீழே பூ மியிலும் பூமியின் கீழ் த்தண்ணீர் இலமுள்ள போருக்கொத்தயாதோன்றை யாகிலும் உனக்குச் செய்யாமலும் அவைவாணங் காமலும் அவைகளுக்குப் பண்செய்யாமலும் இருப்பா யாக. இக்கற்பணயின்படி சுருபங்களைச் செய்யவே ண்டாமென்று விலக்கவில்லை; ஆனால் விக்கிக்ங்க வளைச் செய்யவேண்டாமென்று விலக்கியிருக்குது. அ தாவது, தேவாக்க வணங்க அல்லவது அசிரிக்க சுருப் பங்களைச் செய்ய வேண்டாமென்று விலக்கியிருக்கு து. விக்கிக்ங்கத்தை வணங்குவார்கள் விக்கிகாராத வணக்காரமென்ற விக்கிக்ங்கத்தை வணங்காமல் அண்டயாளமாகவைத்துக் கர்த்தாவை வணங்குகிற வர்கள் விக்கிகாராதவணக்காரால்லவே.

இச்சீத்திவிக்கிக்ங்களுக்குள்ளே லேளக்கீ சித் திவிக்கிக்ங்களென்றும் வைதீக சீத்திவிக்கிக்ங்க ளென்றும் இரண்டு வகையையும். முதலாவது இ ராசுள் வித்துவான், வீரன், பிதா, பந்து முதலானோமை க்குறித்தும் நானாவதான வஸ்துக்களைக் குறித்தும் காட்டப்படுகிற சீத்திவிக்கிக்ங்களை வேடிக்கைக் காகவும் நினைவுண்டாக்கவும் பண்ணப்படுகிறதென் று சொல்லப்படும.

இரண்டாமவகையான வைதீகச்சீத்திவிக்கிக்ங்க

களை சர்வேஸ்பானுடைய வேதமாகிய சாதானவே தத்துக்குப் புறப்பானவர்கள் நாலு வகைக்கருத்தி ல் ஆரத்தித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். முதலாவது, வி க்கிக்ங்கத்தானேசயம்புவானதேவனென்று தேரியமை யால் யோசித்து விக்கிக்ங்கவன ஆாதவண்பணைவ ருக்கிறார்கள். இரண்டாவது சீலர் தங்களால் ஆரத்தி க்ஞ தேவன் விக்கிக்ங்ககளிற் காணப்படுகிற நபததை யும் வடிவையும் கொண்டிருக்கிறொன்றெண்ணுக் கிறார்கள். மூன்றாவது, சீலர் தேவனுடைய கிருபை பல் முதலான மக்கைகளுக்கும் பாம்பியிருந்தாலும் பசவனுடைய சரிமோந்து பாம்பியிருக்கிற பாலான து முலயிலே மாததீங் காணப்படுகிறபோலத் தங் களாலாதிக்கிற சீத்திவிக்கிக்ங்களிலே விளங்கு கிறதென்று சொல்லுகிறார்கள். நாலாவது, சீலர் தா ங்கள் பிதாயித்துக்கூறாமல் கிணைத்தேவன நின்னக்க வேண்டுமென்றதற்காக ஓடையானவ வேண்டியிருக்கிறதில்லாத தேவனுக்கடையாளமாகச் சீத்திமு தலான நபங்களை பிதிஷ்டபணை அலைவகளை ப்பார்த்துத் தேவனை நினைத்தலுமாதித்தலுவுச் செய்கிறோமென்பார்கள் ஆனால் இங்கிந்த நாலாவகை மோசம்போகாதவகையாயிருந்தாலும் அவர்களால் வ ணங்கப்படுகிறதேய்வம மனீதருடைய சபாவான ததுக்கே போருந்தாத துர்நடக்கைகையுடைய பொ ய்ததேய்வமானதில்லாத அவ்வகை வணக்கமுமேன்றா னுமல்லாமல் வேறென்று. இவ்விட்டுசொல்லப்பட் ட நானுதவகையானவர்கையாயும் விக்கிகாராதனைக் காரானென்று சொல்லலாம். சறுவேசானுடைய சா தானமார்க்கத்தை அநுகரிக்கிறவர்களுடையவெனில் மனீதர்க்கு அறுக்கிக்ங்கபுரிந்த சபாவானததுக்குப் போருந்த அவதாரத்து ஒதியமோழியும் விளங்குகிறீ ர்மெய்யான கடவுளானவையால் அவை நினைதா ராதிக்கவும் அவருடைய மோட்சவாசிசுவனநினைத்து வணங்கவும் அடையாளங்கடாக மாததீமேண்ணு க்ஞ திருவடியான நபங்கள் மேற்கொல்லிய நான்து வகை அஞ்ஞான சீத்திவிக்கிக்ங்களுமல்ல இவ்வ ணக்கமதென்று வணக்கமுமாகாது.

முகத்துக்கணகொண்டு பார்க்கின்றமுகர்க்கள் அக ததுக்கணகொண்டு பார்க்குதே அநந்தமென்று உங் கள் மார்க்கத்தை அநுகரிக்குந் சீலாதனுடையபுணா ராதுகூறுவர்; அஃதேவ்வாறெனில் அகத்துக்கணகொ ண்டு பாராமல் முகத்துக்கணகொன்று மாததீமா பார்த் தல் முதததன்மையென்று பயமுமோழிய அகத்துக் கணகொண்டு பார்க்கின்றோர் முகத்துக்கணகொன்று பார் ததல் அஞ்ஞானமென்ற பயனன்று; ஆதலால் அக்க ணகொண்டு முகக்கணகொண்டு போருந்தக் காண்கி லான ந்தபேரீனபாமாதமென்பதற் அணுவகவேனுமைய மண்டோ!

நீங்கள் இவ்வேற்றுமையினையுணர்ாமல் வைதீக சீத்திநுபங்கையுமேலேளக்கீ சீத்திவிக்கிக்ங்கவா ப்போற் கருதியிழந்துபோகிற வஸ்துக்களில் அழியாத பார்போருளாகிய தேவானுதேத திருவருவைக் துறித் துநுபங்களைச்செய்துவணங்குதல்அஞ்ஞானமென்று மேற்கொல்லியபடி நபங்களை நோக்கித் தேவாராத வனசெய்தல் விக்கிகாராதனையென்றுசொல்வர்; அ ங்ஙனமீது அஞ்ஞானமு விக்கிக் ஆதாவனுமாயின் அழியாதபாமோருளாகிய தேவன் திருவடலேடுதவ தரித்து திருவமப்பற்றின அழியாத திருவக்கியங்களை அழிந்துபோகிற ஒலை கடதாசி முதலானவற்றிலேழு தலும் அச்சுப்பத்ததலும் அஞ்ஞானமென்றும் ஒலை ஆதாவனை கடுதாசி ஆதாவனையென்றும் நிச்சயமாகச் சொல்லவேண்டியதாமே; இதுவுமற்ற நிர்நாமனெ ண்நாமமில்லாதவருவாய் பிசாசம பவமென்னு மோழிகளுக்து முபயோகப்படுமேழ்துக்களே முதலா க பிான் பார்பான் பகவன் என்னும் சீல புன்சொ ற்களால் விழித்துக்கறி வாழ்த்தலு மஞ்ஞானமாகா தோ! பின்னும் அமருடைய துயுஅறிவுகானவேலைகளு க்கவற்றைப் பிறலும்பற்றி அப்பினிலமிழ்ந்த ஊறலு ம அக்கினியில் வெந்துகிறும் அழிந்துபோகிற அற்ப மாண மானீட நெஞ்சிலே அமலவணத்தேறலும் அக் கிாமவாயுற் கறலும் கருடியநியாமென்றுசொல்ல நியாமுண்டாமே. இவ்வண்ணமாய் யாமுஞ்ஞான மென்றகற்றி ஞானமுள்ள நாசீவனும் ஞானமற்ற மீ ருக்கீவன்போலே தேவலமாமணியில்லாமல் இருப்ப தே மேற்ஞானமென்று நீங்கள் முழு அஞ்ஞான்களா னீர்கள்: மீளவும் நீங்கள் சொருபதைநோக்கிக் கட வுணவணங்கலை விக்கிகாராதனையென்று விலக்க

ஒலை ஆதாவனை கடதாசி ஆதாவனையெல்லாம உத தமமென்றுகொண்டு ஒருவகை அஞ்ஞான்களானீர் கள்.

சூரியனின் பிப் போழுவழிவிடந்ததென்று சாதித்தார போலே கடவுளவதர்க்கவில்லையென்று மறுதல்து க் கடவுளவயநீர்தோமென்றுஞ் சீலர் அநுபமானக டவுளக்து உருபங்களைச் செய்தலாகாதென்று அஞ் ஞானததார் பித்தறுவர்; ஆனால் கடவுளவதரித்தாரோ ன்றும் அத்திருவுடலோடு பாகையகத்துக்கழுந்தருள் பித்தாவின் வலப்பக்கத்துல் பிப்போழும் இருக்கிற றான்றும் உண்மையாலங்கிரிப்பவர் அகத்துக்கண் ணுல ரூபிக்கின்றதற்காதாவாய் முகத்துக்கண்ணுலும் அத்திருவருச்சாயலகக் காண்கிலக்கண்ணோடு முக க்கண்ணுங்கண்டு களித்தது துதித்தற்கேதுவாமேற மூ அத்தெல்லஞ்ஞானமெல்லவாறாய்தும்; அந்த நுபங்க வளச் செய்திருக்கும் மாமமுதவளவற்றையே தேய் வமென்றுவணங்குதல் அஞ்ஞானமென்றும்; அப்ப டியில்லாமல் நபததைப்பார்த்து அண்டவவாவண்ங் கணுல் மேற்ஞானமல்லாமல்வெறோ? இதுமிகவும் வி ளங்க வேதவின் க்கம. ரூ.சு.ம.அத்திகாரங்களைநீணும் சித்தமஉததீயானததீன் லாசுஅ எட்டிவனயும் சம. பிலிப்பு நேரியோர் கூட்டததீன் சன்னியாசீயும் இலங் கைகதீவின் மீசீயோனூரியாகிய செவ்வஸதியாமபே ரோ என்ற குருவானவர் உண்டாக்கின பிசித்தப்பத தாததைபுங்காண்க.

சுண்டிக்தழியிலிருக்கும் கததோலிக்கப்பள்ளிக் கூடத்திற்படிக்கம ளூரமானுக்கள்.

பத்திரிதாதிபநுத்தாம.

கத்தேவிலக்கீச் சபையாரில் மிகுதியானவர்கள் வேத மகத்தை ஒரு மட்டுக்கிற்றிருப்பதினாலும் விக்கிரக வணக்கக்கேட்டை வருவிக்கவென்பதவ ர்களுக்குத் தெரிந்திருப்பதினாலும், அவர்கள் விக் கிரக பத்திக்காரரென்பது புகுமுடலொண்டி மா க் த்தேவிலக்கீச் சபையானது விக்கிரகப்பத்திச்சபை யென்ற குறிப்புக்குள்ளான சபையென்று சொ ல்வெண்டிய நியாயமுண்டு. -- ஏனென்றால், கிறிஸ்த நாதருடைய கட்டளைக்கவமதியாக, அவர்கள் க ள்னி மரியானாகிய தேவமாதாரகையுக் சுத்தவா ளரையும் வணங்கிவருகிறார்கள். மேலே பிரசரஞ் செய்திருக்குப் கடித்ததிற் கையொப்பம் வைத்த கத்தேவிலக்கீ மாணுக்களே சுத்தவாளர் வணக்கத் திற்கும் ஒன்றான கடுவுள்க்குக்கள் வணக்கத்திற்கு ம் மிக வேற்றமை உண்டென்று காட்டுகின்றதுப் பிரயாசப்பட்டெடுத்த வியாய்மானது அவர்க ள் செய்துவரும் வழக்கத்தை இல்லைபெற்றுமாற் றமாட்டாது. ஏனென்றால், கடவுள் வணக்கத்தி ற்றும் சுத்தவாளர் முதலிய மகர்த்தமர்க்கள் வண க்கத்திற்கும் வேற்றமையுண்டென்றதாக எந்தக் கத்தோலிக்கோலுதல் காட்டமாட்டான். கத்தோ லிக்கீச் சாமியாரோ இக்காரியத்தைத் தெளிவறிவி ளங்கியநிந்த தங்கள் மயக்கத்தைத் தீர்க்கப் பித யாசப்பட்டால் திருட்டெ லத்தி சர்க்காரம் முதலி யமுத்தொழிற்கு வல்லபரும், கிட்டரைப்பரிபால மபண்னையும் துட்டரை நிக்கிரகம்பண்ணவும் த த்தவருடையவருமருகிய இட்டுக்கிற்றினதுவுக்குச் செலுத்தவேண்டிய கணத்தை எடுத்துப் பண்டக் கப்பட்ட பொருளாகிய மரியாள் சுத்தவாளர் மு தவியவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி அவர்கள் தக் கீச் சபையாவர் ஏவிலிக்கிறார்கள். ஆகையால், இ துவிலையத்தைப் பற்றிக் கத்தேவிலக்கீக் கொண்ப ருக்குமுட்கருத்தென்னவென்பதைப் பற்றி அபிய ட்வண்டியதவசரமீள்வருகிறார்கள். அநெனமரியா ருச் சனங்கள் இவ்வித கித்திர சுருபங்களை வைத்தி ருப்பதினால், கடவுளை விட்டுத் தூரமாகி கன்னிமீ ரியானையும் சுத்தவாளரையும் வணங்கிவருகிறார்களெ ன்பது சத்தியம். நாமீப்போ கூறிய பிரகாரம் நடக்குதென்பதற்கு இலங்கைத் தீவினும் இத்து தேசத்தினுமுள்ள கத்தேவிலக்கீருடன் பழகினவ ர்களும், ஸ்பென், புதித்தக்கால், இத்தாலி முதலி ய தேசங்களுக்குப் போய் வந்தவர்களுமே போது மாண சாட்க்கிரகாராயிருக்கிறார்கள். பழுத்தினு ல் ஒரு மரத்தின் தன்மையை அறிவதுபோல, ஒரு மாரீச்சுத்தானுண்டாகுஞ்செயலைக்கொண்டு அ தின் தன்மையைக் கெட்டியாயநிந்துகொள்ளவா ம—ஆகையால் கன்னி மரியானையுக் சுத்தவா ளரையும் நமஸ்கரிக்கவேண்டுமென்று வேதாமத்தி ல் விளம்பியிராததுமன்றி அத்தை விலக்கவேண்டு மென்று கட்டளையிட்டிருப்பதாற் பின்னைக் கத் தோலிக்கீ விக்கிரகாராதனைக்காரரென்று குற் ற்ப்பட்டுவெண்டியது. இவ்விதமாய் இந்துக்கள்கு ள்ளே அநெனக் விக்கிரக வணக்கத்தைத் தள்ளி னும் இத்துமதமோ விக்கிரகாராதனையாயிருக் கின்றது.

WANTED

Two English School Masters. Application may be made to Mr. Percival, Jaffna.

NOTICE.

NOTICE is hereby given that it is desired to engage a few more young men properly qualified as explained in the Notice of the 17th February 1844, and on the terms explained in that Notice, as Overseers in the Commission of Road's Department. Applications should be made to the Government Agent or the Assistant Civil Engineer. Jaffna Cutchery, }
28th Aug. 1845. } H. TEMPLER.

அறிவித்தல்.

இத்தாற் பிரசித்தப்படுத்துகிற து, துஅராசசம். ஆண்டின் மாசி மாதம், யெந். தேதியிற் பிரசித்தத்தில் விபரங் கண்டிருக்கிறபடி இன்னுஞ் செவ்வையான கெட்டித்தனமுள்ள சில வாஷிபர்-னோ ரோட் கொம்மிசனரின் உத்தியோக வகுப்பின் ஓவசியமாராகக் குறித்த விளம்பரத்தின் விபரங் கண்டிருக்கும் முறைப்படி ஏற்படுத்த விருப்புற்றிருக்கிறதால் அதைப்பற்றிக் கோவரணமேந்தின் ஏசன்று அல்லது ஏசில்றன் சிவில் இன் சினியரிடங்கேட்க வேண்டியது

யாழ்ப்பாணம் கச்சேரி துஅராசருணா ஜிவணியீ உஅ வ.

NOTICE.

NOTICE is hereby given that Mr. J. H. TOUSSAINT will sell by public auction a quantity of Superfine Gun Powder in Camisters on Monday the 22d Inst., at 10 o'clock A. M. and on the following Mondays of every subsequent week until the whole quantity of about 30 Barrels of Powder be disposed of. Jaffna Sept. 8. 1845.

அறிவித்தல்.

மேஸ்தர் யோன் என்ற தோசென் இந்த மாசம், உஉந், தேதி திங்கட்குழமை துவக்கமாகப் பின்வரும் ஓவ்வொரு திங்கட்குழமையும் காலமே. ய. மண்குத்ப் பாசித்தமாக வேந்தி சுபண்ணை முதற்றாத்து வேடிமருந்து கன்ஸ்தர் கன்ஸ்தாக விற்பாரென்று இத்தைக்கோண்டு சகலருக்கும் அறிவிக்கப்படுகிறது. துஅராசரும. னு. புட்டாதி மீ அந் வ.

SCRIPTURAL ILLUSTRATIONS.

Samson killing a Lion.

[See Judges xiv.]

Samson, one of the Judges of Israel, was endowed by God with remarkable strength. Once as he was going down to Timnath, behold a young lion roared against him. And the spirit of the Lord came mightily upon him, and he rent him as he would have rent a kid, and he had nothing in his hand.

மேவுமிந்தச்சித்திரந்தான்மிக்கதிறந்சிக்கத்தைத் தேவனருளாற்சுமி சொன் செல்வழியிற்—ரூவியே பற்றினின் னுகையாற்பதைக்கப்பினாந் தெறிந்து செற்றவிற மென்றே தெளி.

[இராசாக்களின் புலதகம்; யசம அத்.]

திண்டியாசலனிசிர -வேல்நியாயாதிபன் -றேவன ருளென்னு நிதியன் -சேரலர்புறந்தரச் -செய்திடும் போரினன் -சிமிசோனெனும் போரினன்

எண் பெறு வளங்குலவு -தீமினாத்தெனு நகர்க்க -செகுழிக்கறுவமுடனே -யெதீர்ந்துசெல்வழியிலங் -கதிர்ந்தளஞ் சிங்கமொன் - ரெய்துபொழுதத்தில தனை

மண் முதலனைத் து மருள் -பண்ணவனதாவியின் -வருபராக்கிரமமதனால் - வைத்திருந்திலன் றனது -கைத்தலத்திடையிலெவ் - வயப்பகையுமேனாமதனை

நண்ணினம்பருவையீ -தென்னப்பிளந்தனன் -நானிலர்தன்னிலர்த -நரனிற் பெருந்தேவ -பரன ற்புதாவியின் -நலனுற்றபு தமையிதுவே.

NOTICE.

THIS is to give notice that I, PERCIVAL ACLAND DYKE, Esquire, Government Agent for the Northern Province, have been appointed, under a Commission issued by His Excellency the Governor on the sixth day of August 1845, Commissioner to ascertain the value of the Garden and called Tondamaantottam, in Extent 2 Rods $\frac{3}{4}$ Perches, situate near the town of Jaffna in the village of Seviatero under the Parish of Chundicooly, alledged to be the property of SEDAWEN, widow of CANDAR of Seviatero, with a view to the same being taken possession of for the use of her Majesty, and that I shall proceed to execute the Commission at the Cutchery on Monday the 6th day of October, 1845. Jaffna Cutchery 28th Aug. 1845. H. TEMPLER.

அறிவித்தல்.

சிவியாதெரு கந்தர் கைம்பெண் சிதேவனுக்குடையதென்று சொல்லப்பட்டயாழ்ப்பாணம் சிதாதிக்கு முடுகடியாகச் சுண்டிக்குழிக்கோவ்நிபற்றுக்குச் சேர்ந்த சிவியாதெரு இறை தொண்டைமான் தோட்டமென்கிற ஊவில், உ. ரெட்டி. உ. உம், யல்-- கூம். பர்சுக்கொண்ட காணியின் அதுபுத்தம இராசாத் தியவர்களின்பாவிப்புக்குக்கொடுக்குப்பொருட்டாக அநின் விவையம திக்குர்படி அதுபுத்தம தேசாதிப தியஉர்களால், துஅராசரு ம். ஆன்டு ஆவணியாத், கூம். தேதியல், அனுப்பப்பட்ட கொம்மிசிய னென்னும் பத்திரத்தினால் வடபற்றின் கோவரணமேந்தின் ஏசன்றுவாயிருக்கிற போரினல் அக்கிலன் டயிக்குத் துரையாகிய நான் கொம்மிசியனராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறேன். சொல்லப்பட்ட கொம்மிசியன் பத்திரத்தின் காரியத்தை நிறைவேற்ற வருகிற ஐப்பசி மாதர், கூந். தேதியாகிய திங்கட்கிழமை நான் தொடங்குவேனென்றிசதால் அறியக்கொடுக்கப்படுகிறது. கச்சேரி, சருணா. ஜிவணியீ உஅவ.

யு. அத்தாரம்.

அடக்கமுடமை—On self-control.

கதங்காத்துக்கற்றடங்கலாற்றுவான்செல்லி அறமபார்கதமாற்றினுவாந்து

மனசிலே கோபமுண்டாகாமல் பாதுகாத்து எல்லா நூல்களையும் படித்து மனஅடக்கத்தைச் செய்வானுடைய சமையத்தைத் தருமமாகிய தேய்வம பார்த்து நிற்கும் அவன அடைக்கிறதற்கேற்றவழியிலே புதுந்து, எ-று.

Virtue, seeking for an opportunity will come into the path of that man who guards against anger and has learnt to control himself.

Drew.

CONTENTS.

History and Chronology	129-131
Child's Book on the Soul—Alexander the great	131
Brief historical view of Ceylon	ib.
Naladeyar—Instability of Infancy	ib.
Incorruptible state of Zavier's body—Why is the Roman church called an idolatrous Church	133
Jaffna Native Improvement Society—Summary of English Intelligence	ib.
Communications	134-135
Notices—Meteorological register &c.	136
Cural—On self-control	ib.

1845. Meteorological Register, kept at the Am. Mission Seminary at Batticotta.

Aug. 26 to Sept. 8.	Barometer, corrected for Capillarity & Temperature		Thermometer. 1st and 3d columns give the mean of the day and the night.						Depression of the wet-bulb Thermometer.				Course of the wind.	REMARKS.
	Maxim. observed at	Minim. observed at	A. M.		P. M.		A. M.		P. M.		Observed chiefly at the times of the other observations.	Force of the wind.—Generally moderate, and sometimes calm.		
	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m	h m				
26	29.954	29.783	85.3	88.5	84.4	5.3	8.7	4.6	s. w.; n.	Fl clds; thun. and light'g in eve.				
27	29.849	29.722	85.9	90.0	85.4	5.7	10.0	4.7	s. w.; s. s. w.	Flying clds; haze				
28	29.845	29.743	82.3	86.6	84.4	4.3	6.8	4.4	s. s. w.	Rain at 1 h. A. M; cldy; fl. clds.				
29	29.850	29.731	85.5	86.3	82.5	5.5	8.3	3.5	s. s. w.	Flying clds; haze.				
30	29.824	29.729	84.5	86.3	82.2	4.5	6.9	4.0	s. s. w.; s.	Flying clouds; haze.				
31	29.854	29.646	81.8	85.5	82.4	2.8	6.0	4.4	s. s. w.; s. by w.	Thun. & rain in A. M. fl. clds.				
1	29.849	29.758	84.5	86.3	82.2	5.4	7.8	5.7	s. by w; n; s. w.	Cloudy; flying clouds; haze.				
2	29.902	29.820	83.5	85.0	81.6	5.5	6.4	3.9	s. w.	Cloudy; flying clouds; haze.				
3	29.913	29.812	83.3	85.3	82.0	4.7	7.6	4.0	s. s. w.	Flying clouds; haze.				
4	29.907	29.794	83.4	84.4	81.3	4.6	6.6	3.8	s. s. w.	Cloudy; haze; flying clds.				
5	29.878	29.775	83.0	83.7	81.5	5.0	5.5	3.1	s. s. w.	Flying clds.; haze; cldy.				
6	29.814	29.700	84.5	87.5	83.6	6.0	3.5	5.4	s. w.; s. s. w.	Flying clouds; haze.				
7	29.770	29.675	84.5	87.4	84.3	5.5	9.9	5.3	s. w.; s. s. w.	Cldy; flying clds.; clear.				
8	29.816	29.738	85.4	85.7	82.2	6.4	7.7	4.2	s. s. w.	Mostly clear; flying clouds.				
	29.859	29.745	84.1	86.4	82.9	5.1	7.6	4.4	MEAN.					